

اثر رژیم رطوبتی در اوایل فصل بر عملکرد کمی و کیفی پنبه رقم ورامین (*Gossypium hirsutum L.*)

علی کاخگی^۱، محمد کافی^۲

^۱پژوهندۀ مرکز تحقیقات کشاورزی خراسان، ^۲دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده

پنبه مهمترین گیاه لیفی است که به دلیل سازگاری با شرایط رطوبتی متفاوت امکان مصرف آب کمتر همراه با عملکرد اقتصادی مطلوب را فراهم ساخته است. به منظور بررسی اثرات تاخیر در اولین آبیاری بعد از سبز شدن بر عملکرد و شرایط کیفی الیاف و همچنین انتخاب بهترین روش کاشت، این آزمایش طی دو سال در منطقه کاشمر استان خراسان اجرا گردید. تیمارها شامل روش‌های کاشت (هیزم کاری و خشکه کاری) در کرتهاهای اصلی و تاخیر در اولین آبیاری در سال اول (۰، ۷۰، ۱۳۰، ۲۱۰ و ۲۸۰ میلیمتر تاخیر جمعی از طشتک) و در سال دوم (۰، ۴۰، ۸۰، ۱۶۰، ۲۲۰، ۳۲۰ میلیمتر تاخیر در سال اول) نشان داد که بین دو روش کاشت از نظر عملکرد تفاوتی وجود ندارد، اما تاخیر در اولین آبیاری تا ۲۸۰ میلیمتر تاخیر در سال اول و در هردو روش کاشت عملکرد و شرایط کاری مصرف آب، زودرسی و تعداد شاخه‌های زایا در گیاه را افزایش داد، اما تعداد شاخه‌های رویا در این تیمارها کاهش یافت. همچنین در سال دوم عملکرد و شرایط کاری مصرف آب در تیمار تاخیر در اولین آبیاری تا ۳۲۰ میلیمتر تاخیر افزایش یافت. خصوصیات کیفی الیاف مورد مطالعه در هر دو روش کاشت در تیمارهای تاخیر در آبیاری تفاوت معنی داری نداشتند. افزایش عملکرد و شرایط کاری احتمالاً به دلیل افزایش شاخه‌ها برداشت در اثر کاهش ارتفاع گیاه و افزایش تعداد قوزه در پی تنفس خفیف رطوبتی می‌باشد. بطور کلی نتایج دو ساله این آزمایش نشان داد که تاخیر اولین آبیاری بعد از سبز شدن تا ۳۲۰ میلیمتر تاخیر از طشتک بطور معنی داری باعث افزایش عملکرد و شرایط کاری نمود.

واژه‌های کلیدی: پنبه، تنفس خشکی، روش کاشت، آبیاری تاخیری، کیفیت الیاف

مقدمه

فرام ساخته است. بطور کلی عکس العمل ژنتیکی‌های مختلف پنبه از نظر عملکرد و کارائی مصرف آب در شرایط تنفس رطوبتی متفاوت است که این تنفاوت عمدتاً ناشی از سیستم ریشه‌ای، تیپ بوته و خصوصیات ژنتیکی رقم است^(۱). در شرایط تنفس رطوبتی رشد ریشه پنبه نسبت به اندامهای هوایی کمتر تحت تأثیر قرار می‌گیرد به طوری که نسبت ریشه به ساقه افزایش می‌یابد^(۲). آبیاری مکرر و زودهنگام در اوایل رشد سبب کاهش درجه حرارت

محدودیت منابع آب و پایین بودن میزان نزولات جوی در کشور مادرور نمای تولید محصولات کشاورزی را با ابهام مواجه ساخته است. بدین جهت بهره وری مطلوب از آب موجود با استفاده از روش‌های کم آبیاری و افزایش کارائی مصرف آب در تولید محصولات کشاورزی از اهمیت خاصی برخوردار است. پنبه یکی از گیاهان لیفی است که بدلیل دارا بودن سیستم ریشه‌ای عمیق، امکان مصرف آب کمتر همراه با عملکرد اقتصادی مطلوب را

کاهش رشد رویشی و در نتیجه تولید اشکوب گیاهی غیر متراکم، علاوه بر امکان جذب تشعشع پیشتر بوسیله گیاه، سهم اندامهای زایشی در مصرف مواد فتوستنتزی را افزایش می‌دهد(۱۵). در خصوص اثرت شرطی بر کیفیت الیاف پنبه گزارش شده است که بیشترین اثر آن بر خصوصیات کیفی الیاف در دوره رشد زایشی است. همچنین تنش رطوبتی در این مرحله باعث چسبیدن دیواره سلولی چند لیف به یکدیگر، ایجاد گره در الیاف و نخ و در نتیجه کاهش کیفیت پارچه‌های تولیدی می‌شود(۳). هدف از این تحقیق تعیین مناسب ترین زمان اولین آبیاری بعدازکاشت، افزایش کارائی مصرف آب، انتخاب بهترین روش کاشت و صرفه جویی در مصرف آب آبیاری بوده است.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثرات تاخیر در اولین آبیاری در دو روش کاشت هیرم کاری و خشکه کاری بر خصوصیات کمی و کیفی پنبه رقم وزامین این آزمایش به صورت کرتاهای خرد شده در قالب طرح پایه بلوک‌های گامل تصادفی در سه تکرار در سالهای ۱۳۷۷ و ۱۳۷۸ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی شهرستان کاشمر واقع در ۲۲۰ کیلومتری جنوب غربی مشهد با طول جغرافیائی ۳۵۱۲ و ارتفاع ۱۰۵۳ متر از سطح دریا، در یک خاک با بافت سبلانی (هیرم کاری و خشکه کاری) در کرتاهای اصلی و تاخیر در اولین آبیاری بعداز کاشت در سال اول (۲۸۰، ۲۸۰، ۷۰، ۷۰، ۱۴۰، ۱۴۰ میلیمتر) تبخیر تجمعی از طشت (در سال دوم ۲۱۰، ۲۴۰، ۲۴۰، ۱۶۰، ۱۶۰ میلیمتر تبخیر تجمعی از طشت) و در سال دوم (۴۰۰ میلیمتر تبخیر تجمعی در کرتاهای فرعی) بود. هر کرت اصلی (روش کاشت) در سال اول شامل ۴ کرت فرعی (تاخیر در آبیاری) و در سال دوم شامل ۶ کرت فرعی بود. همچنین هر کرت فرعی دارای ۶ ردیف کاشت به طول ۷ متر و فاصله ۷۰ سانتی متر بود. با توجه به این که روش تبخیر تجمعی توسط محققان به عنوان یک معیار مناسب جهت تعیین زمان آبیاری در گیاهان مختلف از جمله پنبه گزارش شده است (۷ و ۸)، در این آزمایش نیز جهت

خاک به پایین تر از آستانه مطلوب حرارتی مورد نیاز ریشه پنبه می‌شود(۱۰). پنبه قادر به تحمل تنش رطوبتی در مناطق بامحدودیت زطوبت در مرحله رشد رویشی و تا قبل از گلدهی بوده و از طریق تنظیم رشد رویشی منجر به بهبد عملکرد می‌شود(۹). همچنین گیاهان پنبه‌ای که تحت شرایط تنش رطوبتی قرار گرفته اند کمبود رطوبت در طول فصل رشد را بهتر از پنهانهای بدون تحمل می‌نماید(۱۷). تنش رطوبتی خفیف در مراحل اولیه، رشد رویشی را کاهش اما رشد قوزه‌ها فتوستز را تحت تاثیر قرار نمی‌دهد، بنابراین مواد فتوستزی مازاد بر رشد رویشی میتواند در اختیار اندامهای زایشی قرار گیرد(۱۲). افزایش آبیاری در مراحل اولیه رشد باعث تحریک رشد رویشی می‌شود، اما از آنجاییکه پنبه گیاهی با رشد نامحدود است هر عاملی که باعث تحریک رشد رویش می‌شود منجر به اختصاص بیشتر مواد فتوستزی به اندامهای رویشی گیاه و در نتیجه ریزش گل و غنچه می‌شود(۱۴ و ۱۵). وانجورا و همکاران(۱۶) گزارش کردند که تاخیر در اولین آبیاری بعداز کاشت تاخیر ذهنی باعث کاهش مقدار آب مصرفی به میزان ۰۳ درصد، افزایش عملکرد به مقدار ۸ درصد و همچنین افزایش رشد رویشی ها شده است(۱۱). همچنین کارائی مصرف آب در تیمار آبیاری تاخیری معادل ۱/۳ کیلو گرم الیاف به ازای هر میلیمتر آب مصرفی در هکتار بیشتر از تیمار زودآبیاری شده بوده است(۱۶). ماتویز و همکاران(۱۴) دریافتند که به ازای هر روز تاخیر در آبیاری تا قبل از بروز تنش به طور متوسط ۱/۵ تا ۲ درصد عملکرد الیاف افزایش می‌یابد. محققان در آفریقای جنوبی اعلام کردند که تاخیر در اولین آبیاری تا ۰۰۰ میلیمتر تبخیر تجمعی از طشت تبخیر ضمن افزایش زودرسی هیچگونه کاهشی در عملکرد را به همراه نداشته است(۶). مطالعات بعمل آمده در سنجوان نشان داد که آبیاری در یک خاک با بافت سنگین پس از ۱۳۰ میلیمتر تبخیر دارای عملکرد بیشتری نسبت به آبیاری در ۳۰، ۵۰، و ۷۰ میلیمتر تبخیر تجمعی از طشت تبخیر بوده است(۸). کم آبیاری در پنهانه منجر به افزایش زودرسی در گیاه می‌شود.

ET: تبخیر و تعرق یامقدار آب ورودی به کرتها که با کنتور حجمی اندازه گیری شده است. (M^3)

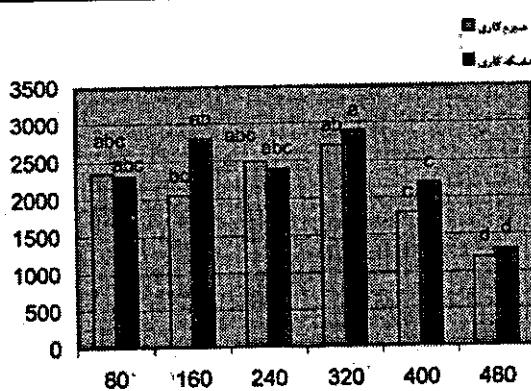
نتایج و بحث

نتایج بدست آمده طی دو سال نشان داد که تاخیر در اولین آبیاری بعد از سبز شدن تحت تاثیر روش کاشت قرارنمی گیرد. هرچند بعضی از پارامترهای مورد مطالعه و اجزاء عملکرد از قبیل کارائی مصرف آب و شاخص برداشت به طور مشخصی عکس العمل بهتری در روش هیرم کاری در مقایسه با روش خشکه کاری نشان دادند. نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که بین تیمار شاهد و آبیاریهای تاخیری از نظر عملکرد و شرک در هر دو سال اختلاف معنی داری وجود دارد (سال اول و دوم $P<0.05$) (جدول ۱ و اشکال ۱ و ۲)، به طوری که عملکرد و شرک در تیمار ۲۸۰ میلیمتر تاخیر از طشت در سال اول با ۱۳٪ افزایش نسبت به شاهد و در سال دوم تیمار ۳۲۰ میلیمتر تاخیر از طشت با ۱۶٪ افزایش، بیشترین عملکرد و شرک در تیمارهای با آبیاری تاخیری را نشان داده دیگر نیز افزایش عملکرد در تیمارهای آبیاری تاخیری بدلیل است (۱۶) افزایش عملکرد در تیمارهای آبیاری تاخیری بدلیل اثرات مثبت تنش خفیف رطوبتی در اوایل فصل بر اجزاء عملکرد گیاه و همچنین اثر پذیری سایر اندامهای گیاهی مرتبط با اجزاء عملکرد صورت گرفته است. محققان گزارش شده اند که آبیاری تاخیری در اوایل فصل سبب افزایش دمای خاک، سرعت بیشتر رشد ریشه، تولید سیستم ریشه ای قوی و عمیق، افزایش نسبت ریشه به اندامهای هوایی و نهایتاً افزایش جذب مواد غذائی از حجم بیشتری از خاک می شود (۱۰). اثرات این پذیده در مراحل رشد زایشی از طریق موفقیت بیشتر مخازن زایشی در جذب مواد فتوستزی نسبت به مخازن رویشی، بقاء بیشتر قوزه ها و در نتیجه افزایش تعداد و وزن قوزه ها و نهایتاً افزایش عملکرد می باشد. به نظر من رسد کاهش عملکرد در تیمارهای آبیاری زود هنگام و مکرر بدلیل تحریک رشد رویشی، تأخیر در شروع فاز زایشی (cut out) و در نتیجه افزایش نسبت اندامهای غیر بارده به بازده

تیمارهای تاخیر در اولین آبیاری از این روش استفاده شد. اعمال تیمارهای فرعی آزمایش پس از ۸۰٪ سبز بوته ها بود، بنابراین پس از اولین آبیاری در هر تیمار، آبیاریهای بعدی به صورت یکنواخت و بر اساس عرف منطقه صورت گرفت. مقدار آب ورودی کرتها مطابق جدول نیاز آبی گیاه پنبه بر اساس روش پنمن مانینس در منطقه کاشمر منظور گردیده است. در این روش میزان رطوبت موجود در پروفیل خاک نیز با توجه به مرحله رشد گیاه و میزان تبخیر و تعرق در نظر گرفته شده است (۱). اندازه گیری مقدار آب ورودی به کرتها با استفاده از کنتور حجمی انجام شد. مقدار کود مصرفی بر اساس آزمون خاک، شامل ۲۰۰ کیلوگرم فسفات آمونیوم قبل از کاشت و ۲۴۰ کیلوگرم اوزه طن سه مرحله (قبل از کاشت، بعد از تنک و شروع گلدهی) استفاده گردید. پس از انجام کلیه عملیات زراعی لازم در دوره داشت، برداشت محصول طی دو چین به منظور محاسبه درصد زودرسی صورت گرفت. محصول برداشت شده از هر کرت آزمایش جهت محاسبه عملکرد تیمارها توزین گردیده و مقدار ۲۰۰ گرم و ش از هر کرت جهت تعیین خصوصیات کیفی الیاف در سال اول در آزمایشگاه تکنولوژی الیاف مورد بررسی قرار گرفت. جهت تعیین وزن متوسط قوزه ها در هر تیمار تعداد ۲۰ قوزه به طور تصادفی از هر کرت آزمایشی تهیه و توزین شد. صفات موزد مطالعه شامل درصد سبز بوته ها، تعداد قوزه در هر بوته، تعداد گره های ساقه اصلی، تعداد شاخه های رویا، تعداد شاخه های زایما، مجموع طول شاخه های رویا و وزن خشک بوته، تعداد بوته در زمان برداشت، درصد کیل، زودرسی و خصوصیات کیفی الیاف، مانند طول الیاف، ظرف افت (میکرونر) استحکام، مقاومت و یکنواختی الیاف بود. تجزیه آماری داده های آزمایش و رسم گرافها با نرم افزار Excel و Mstatc آزمون چند دامنه ای دانکن صورت گرفت. جهت محاسبه کارائی مصرف آب از فرمول $WUE=Y/ET$ استفاده گردید که اجزاء فرمول عبارتنداز:

$$WUE: \text{کارائی مصرف آب } \text{kgm}^{-3}$$

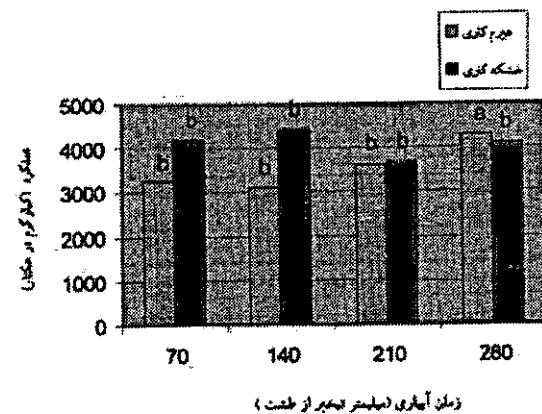
$$Y: \text{عملکرد و ش } \text{kgha}^{-1}$$

شکل ۲- برهمکنش روش کاشت و تاخیر در اولین آبیاری بر عملکرد وشن در سال دوم

شد(جدول ۲). افزایش شاخصن برداشت در این تیمارها عمدتاً به دلیل بالا بودن عملکرد اقتصادی بود. با توجه به وجود همبستگی بالایین شاخصن برداشت و تعداد شاخه زایا و همچنین تعداد قوزه‌ها، افزایش تعداد قوزه در تیمارهای آبیاری تأخیری نقش بسزایی در افزایش شاخصن برداشت داشته است. نتایج نشان داد که با افزایش زمان تاخیر در اولین آبیاری، کارائی مصرف آب نیز افزایش یافته است. بیشترین کارائی مصرف آب در تیمارهای ۲۸۰ میلی‌متر (در سال اول) و ۳۲۰ میلی‌متر (سال دوم) مشاهده گردید(اشکال ۳ و ۴). افزایش کارائی مصرف آب در تیمارهای با آبیاری تأخیری به دلیل مصرف آب کمتر و احتمالاً افزایش توسعه ریشه، نفوذ عمقی آن و درنتیجه استفاده بیشتر از رطوبت قابل استفاده خاک بوده است. گزارشها نشان میدهد کاهش ۳۰٪ آب مصرفی در تیمارهای با آبیاری تأخیری باعث افزایش ۱۳ کیلو‌گرم الیاف در هکتار به ازاء هر میلی‌متر آب مصرفی نسبت به شاهد می‌شود(۱۱). بر اساس روابط بین عملکرد و کارائی مصرف آب در تیمارهای مختلف تاخیر در آبیاری در گپاه پنهان در صورتی که در مراحل اولیه رشد مقدار آب مصرفی تا حدی کاهش یابد عملکرد اقتصادی و در نتیجه کارائی مصرف آب به طور معنی داری ($P < 0.01$) افزایش می‌یابد (جدول ۲).

در صد کیل یا نسبت الیاف به وشن نشان دهنده سهم الیاف تولیدی از کل محصول اقتصادی گپاه (وشن) است. نتایج نشان

شکل ۱- برهمکنش روش کاشت و تاخیر در اولین آبیاری بر عملکرد وشن در سال اول

و کاهش تعداد قوزه‌ها صورت گرفته است. کاهش وزن خشک گیاه بدلیل کاهش ارتفاع، بدون تأثیر منفی بر عملکرد باعث افزایش شاخصن برداشت می‌شود که یکی از شاخصهای مثبت در بهبود عملکرد اقتصادی است. بررسی تعداد شاخه‌های رویا و زایا در تیمارهای مختلف نشان داد که اختلاف معنی داری بین تیمارهای مختلف از این نظر وجود ندارد، زیرا کنترل تعداد شاخه‌های رویا و زایا در گپاه پنهان عمدتاً رئیسیکی بوده و کمتر تحت تأثیر شرایط محیطی قرار می‌گیرد. کاهش طول شاخه‌های رویا در تیمارهای با آبیاری تأخیری نسبت به آبیاری معمول احتمالاً به دلیل اثرات تنش جزئی رطوبت در اختصاص مواد فتوستراتی کمتر به مخازن رویشی واختصاصی بیشتر آنها به مخازن زایشی بوده است. نتایج نشان داد که تاخیر در اولین آبیاری باعث افزایش تعداد قوزه در بوته می‌گردد، اما وزن قوزه‌ها به طور قابل توجهی تحت تأثیر قرار نگرفت(جدول ۲). همچنین عقیده بر این است که تحت شرایط تشن خفیف رطوبتی افزایش زودرسی بدلیل کوتاه شدن زمان گرده انسانی و جذب تشعشع بهتر در اشکوب غیر انبوی صورت می‌گیرد(۱۲).

شاخصن برداشت محصول تحت تأثیر رژیم رطوبتی در تیمارهای مختلف قرار گرفته است. بیشترین شاخصن برداشت در تیمارهای با آبیاری تأخیری (در سال اول تیمار ۲۱۰ میلی‌متر تاخیر و در سال دوم تیمار ۲۴۰ میلی‌متر تاخیر) مشاهده

جدول ۱- تجزیه واریانس صفات کمی در سال دوم (میانگین مربعات)

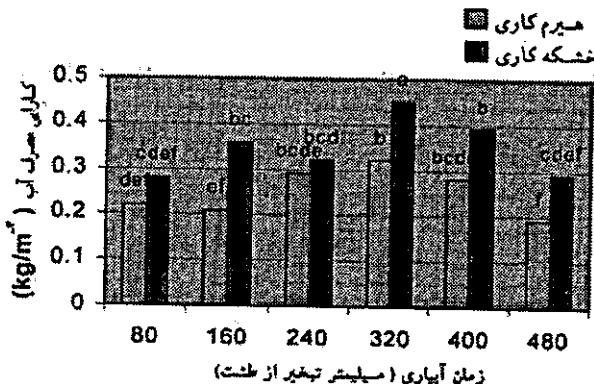
منابع تغییر	درجه آزادی	عملکرد وش	شاخص برداشت	کارایی مصرف آب
سال اول				
تکرار	۲	۱۶۲۴۰.۸ ns	۹۰ ns	۰/۰۰۱ ns
روش کاشت	۱	۱۰۹۴۱۶ ns	۱۷/۳ ns	۰/۰۰۲ ns
خطا	۲	۳۷۱۹۶۳	۲/V	۰/۰۰۲
تاخیر در آبیاری	۳	۴۸۶۷۳۶ ×	۰۰xx	۰/۰۰۱۰ xx
اثر مقابل	۳	۸۱۸۴۲۸xx	۲۰/۰x	۰/۰۰۰۵ xx
خطا	۱۲	۱۴۳۴۱۲	۶/۲	۰/۰۰۱
ضریب تغییرات		۹	۹	۱۱
سال دوم				
تکرار	۲	۵۲۳۹۲ ns	۵/۳ ns	۱۳/۵ ns
روش کاشت	۱	۵۵۲۸ ns	۹۱/۸x	۳۹۳/۴ ns
خطا	۲	۵۸۶۹۳۶	۴/۰	۱۰۷/۰
تاخیر در آبیاری	۳	۱۶۹۰.۷۱۳xx	۳۲/۷ ns	۲۲۸/۹x
اثر مقابل	۳	۱۴۸۹۵۲ ns	۹۰/۱ ns	۲۸/۴ ns
خطا	۱۲	۱۱۱۴۷۷	۱۶/۰	۲۳/۷
ضریب تغییرات		۱۴	۱۲/۸	۱۰
ns و xx به ترتیب معنی دارد و مطلع ۱/۰/۵٪ احتمال و غیرمعنی دار				

جدول ۲ - مقایسه میانگین ارتفاع بوته، وزن قوزه، تعداد قوزه و شاخص برواشت در تیمارهای مختلف*

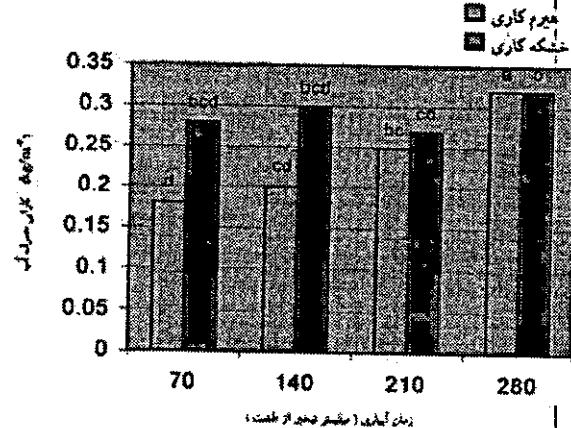
شاخص برواشت	تعداد قوزه	وزن قوزه (گرم)	ارتفاع بوته (سانتیمتر)	سال اول تیمار (میلیمتر تغییر از طشت) هیوم کاری
۲۰/۸	۲۶/۷	۷/۲	۱۱۴/۵	۷۰
۱۹/۴	۲۴/۱	۷/۹	۱۱۲/۶	۱۴۰
۲۹/۶	۲۸/۹	۷/۱	۱۱۲/۱	۲۱۰
۲۰/۸	۳۲/۷	۶/۷	۱۱۶/۶	۲۸۰
سال اول خشکه کاری				
۱۹/۹	۲۲/۴	۶/۶	۱۰۶/۷	۷۰
۲۱/۸	۲۴/۴	۷/۱	۱۱۱۴/۴	۱۴۰
۲۴/۱	۳۱/۴	۷/۶	۱۲۰/۵	۲۲۰
۲۱/۱	۲۴/۰	۶/۲	۱۲۱/۸	۲۸۰

* داده‌ها متوسط ۳ تکرار می‌باشد. میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند بر مبنای آزمون دافکن در سطح احتمال ۵٪ تفاوت معنی دار ندارند.

سال دوم هیوم کاری				
۲۰/۳	۱۲/۲	۵/۸	۷۴/۳	۸۰
۲۰/۵	۱۵/۱	۶/۱	۷۴/۳	۱۶۰
۲۲/۰	۱۱/۷	۵/۹	۷۰/۶	۲۴۰
۲۰/۰	۱/۹	۵/۶	۶۸/۹	۳۲۰
۲۱/۳	۱۰/۷	۵/۶	۶۶/۲	۴۰۰
سال دوم خشکه کاری				
۲۴/۷	۸/۷	۵/۷	۵۹/۷	۸۰
۲۴/۳	۶/۷	۵/۶	۵۸/۶	۱۶۰
۲۲/۰	۹/۴	۵/۸	۶۲/۰	۲۴۰
۲۱/۸	۱۰/۸	۵/۶	۶۲/۶	۳۲۰
۲۰/۶	۶/۳	۵/۳	۵۴/۸	۴۰۰
۲۶/۰	۵/۲	۵/۱	۴۹/۰	۴۸۰

شکل ۲- برهمکنش روش کاشت و تأخیر بر اولین آبیاری بر کارایی مصرف آب در سال دوم

شکل ۳- برهمکنش روش کاشت و تأخیر بر اولین آبیاری بر کارایی مصرف آب در سال اول

فهرست منابع

- 42, No 2.
- 8- Cruz,R.S.,and r.s.Dela-Cruz.1988. Pan evaporation data as basis for irrigation.Cotton Res. J. 20:146157.
- 9- Ganotisi,N.D., and H.L Angeles. 1990. Irrigation strategies for cotton under limited water supply. Cotton Res. J. 3:20-31.
- 10- Grimes,D.W.,W.L.Dickens, and H.Yamanda. 1978. Early season water management for cotton. Agron. J. 70:1009-1012.
- 11- Mauney. G., J. R. 1981. Irrigation scheduling and plant population effects on growth ,bloom rates, boll abcesion and yield of cotton . Agron. J. 73.
- 12- Hearn,A.B.1981.Coton nutrition. Field Crop' Abs. 34:11-34.
- 13- Hearn,A.B., and G.A.ConsTable.1984.Cotton In "The Physiology of Tropical Field Crops," P.R.Goldsworthy and N.M.Fisher(ed)P. 495-528. John Willey N.Y
- 1- فرشی، ع.ا. ۱۳۷۶. برآورد آب مورد نیاز گیاهان زراعی ویاگی. نشر آموزش کشاورزی. جلد اول. مؤسسه تحقیقات خاک و آب.
- 2- کوچکی، ع. ۱۳۷۲. زراعت در مناطق خشک: غلات، جبویات، گیاهان صنعتی و علوفهای. انتشارات جهاد دانشگاه مشهد، چاپ سوم، ص.
- 3- مهاجر عباسی ، ۱۳۷۲. خواص فیزیکی الیاف پنبه. مرکز تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و پلدر و رامین.
- 4- ناصری. ف. ۱۳۷۴. پنبه. انتشارات آستان قدس رضوی . ۹۰۱ ص.
- 5- Bherambe,P.R. and S.B. Varadd.1984. Effects of plant water stress on some biochemical changes in cotton. J. Maharashtra Agric.Univer.9:47-50.
- 6- Bordovsky, J.P.,W. M .Lyle,R.J. Lascano, and D.R. Upchurch .1992. Cotton irrigation management with LEPA system. Trans ASAE.35:879-84.
- 7- Curtis,L.,Burmester,C.,Harkins,D.and C.Norriess.2000. Cotton irrigation research finding ways to quench crop theirsts, Agricultural Research,

- 14- Mateos,L.G.Bregena,F. Orgaz,J.Piz. and E.Fereres. 1991.Comparision between drip and furrow irrigation in cotton at two levels of water supply. Agric. Water Manag. 19:313-324.
- 15- Ston. J.F.,and D.L.Nofziger.1993.Water used and yield of cotton grown under wide-spaced furrow irrigation .Agric. Water Manag. 24:27-38.
- 16- Wanjura, D.F., J.R.Mahan, and D.R. upchurch.1996. Irrigation starting time effects on cotton under high-frequency irrigation .Agron. J. 88: 561-566.
- 17- Zholkevich,V.N., N. K. Zubkova, S. N. Maevskaia. 1997. Interaction between heat shock and water stress in plant. Rus. J. of plant Physio. 44:533- 542.

Effects of moisture regiem in early season on yield and quality of cotton (*Gossypium hirsutum* L. Varamin cultivar)

A. Kakhki- M. Kafi

Abstract

Cotton is the most important fiber crop and its adaptation to different moisture conditions prepare the possibility of using less water for yield production .The objective of this experiment to study was the effects of delaying first irrigation (DFT) after emergence on cotton yield (lint and seed), lint quality as well as selection of the best sowing method. The experiment was conducted as a split plot arranged in a randomized complete block design with three replication in a silty loam soil at Kashmar Research Station in Khorasan province. Sowing method (planting before irrigation and sowing after irrigation) as the main plot and DFI based on accumulated pan evaporation (APE) in first year (70,140,210 and 280 mm APE) and in the second year (80,160,240,320,400 and 480 mm APE) as sub plots. Results showed that there were no significant difference between yield in two sowing methods, but there were significant difference in first ($p<0.05$) and second year ($p<0.01$) between DFI treatments. DFI up to 280 mm APE increased cotton seed yield, WUE,early maturity and number of reproductive branch but decreased vegetative branches in both sowing methods at first year.DFI up to 320 mm API increased seed cotton , HI,WUE. In the second year there were no significant differences in length, micronair, pressly and fiber quality in all treatments. High lint yield in low irrigated treatments might be due to increase in HI and boll number by effect water stress on lowering shoot / root. Results showed that in second year DFI after emergence until 320 mm APE increased seed cotton yield but lint quality remained unchanged in this year.

Key words: Cotton ,delayed irrigation ,fiber quality, planting method, drought stress.